

nes que, pel sol fet de tenir-ne, són immunes al verí que destil·la la xusma. D'alguna manera han d'ésser qualificats els homes que, de tals, sols tenen el traje.

Nosaltres, partidaris com els que més, de les associacions obreres, creiem que aquestes han de tenir lloc amb verdadera cura, no donant entrada, en les mateixes, a la colla de redemptors de l'obrer amb dietes, que no fan sino comprometre greument la tranquil·litat i els migrats cabals de la classe treballadora.

Els obrers se basten i sobren, sense necessitar per a res del concurs d'intel·lectuals de barato, per a demanar i exigir, si's fa precís, als amos, tot allò que sia de raó i justícia.

I volem creure que ells aconseguiran sempre molt més que no fiant-ho a mans mercenàries que ni sisquera tenen la més lleu d'úria, signe de l'honorat treball, perquè mai n'han estat virtuoses.

Així s'explica que en la nostra vila no trobés caliu la vaga del dia 18 d'aquest desembre.

M

Algarrobas finas de Sagunto

Se venden en la antigua casa Fontcuberta

ECOS

D'algún temps ensà venim notant que l'ex-jefe dels liberals resta hores i més hores capficat, amb els ulls fixes a terra, passant-se les mans de tant-en-tant per la testa, com si volés borrar, amb tal gest, alguna idea macabra que l'aformentés.

Havem indagat què és el què li pugui succeir a l'ex, i, res; no és res: una insignificància!

En Pep, contagiad per les infules del mai prou discutit autor de la francesilla «Lo cant del pirata», vol fer-li la competència.

Ell, ja té una idea per a fer una tragedia; li falta sols escriure-la i saber quin títol li donarà; i, rumiant sobre aquest últim extrem, se capfica i diu que's passa hores i hores amb les mans al cap, murmurant: «Un drama de família», «La más espeluznante traición», «El cazador de honras», «Venganza terrible»...

¡Pobre Pep, no't faltava res més! Entre la neurastenia, la dèria pels dramas i la pèrdua de la jefatura... Pobre Pep, ets home a l'igual

◎ ◎

Havem tingut ocasió de llegir una intervú celebrada amb un obrer explotat (segons propia confessió) respecte'l miting que estava anunciat per al dia 17 del corrent en nostra vila i que'l confrare «Renovació» publica en son número del diumenge prop-passat i, respecte a la mateixa, hem de fer constar que sols hi velem forta dossis de mala fé per part de l'explotat (?).

Diu ell:

«No obstant, dec dir-li que no hauria cregut mai que'ls obrers de Granollers fossin tant poc amics d'exigir sos drets, que amb tanta desaprensió usurpaven les autoritats, faltant a tot principi de justícia i fent un abús exagerat del càrrec que desempenyen.»

Vol explicar-nos, el sosdit obrer (?), quins drets han sigut usurpats i en quina ocasió han abusat del seu càrrec les autoritats locals?

Nosaltres ho ignorem; com no sia perquè l'arcalde accidental, en Joan Montaña, va donar permís, baix la seva responsabilitat, per a celebrar l'acte públic objecte de l'intervú; qual

acte no tingué lloc per la senzilla raó, exposada ja en altre lloc d'aquest periòdic, de que nostres obrers no s'avenen a ésser dirigits i a servir d'instrument de quatre explotadors d'ofici.

Per a tractar d'aquests assumptes, val la pena de fer-ho sense dibuixos i sense falsejar fets, senyor explotat (?).

Pa de barra superior

Único punto de venta: Casa Bassas

De elecciones provinciales

En la primera quincena de marzo, por ministerio de la ley deben celebrarse elecciones provinciales.

El distrito Vich-Granollers, es uno de los agraciados en el trasiego. Y si en la mayor parte de los distritos afectos ya se nota el movimiento precursor a toda contienda electoral con la consiguiente baraja de nombres de candidatos, en el nuestro, parece no haber interesado todavía la cosa a los partidos que hay que suponer como futuros beligerantes.

Con todo, podemos asegurar que pasadas fiestas, comenzarán las tareas de organización, así como las visitas y consiguientes consultas a los organismos constituidos en los pueblos del distrito provincial Vich-Granollers.

Nuestro querido amigo el diputado a Cortes por el distrito de Vich, don Alejandro Bosch y Catarineu, iniciará los trabajos y no fuera de extrañar que a tan activo político se confiara la dirección de la próxima contienda.

Nada se sabe, en concreto, acerca quienes honrarán nuestra candidatura, pudiendo afirmar, desde luego, que los designados contarán, en absoluto, con el apoyo y la confianza del partido.

Tampoco los regionalistas han dado a conocer sus propósitos y, al paso que vamos, aseguran intentarán la reelección los señores Prat de la Riba y Fages ocupando el tercer puesto un prestigioso joven regionalista; otros alardeando conocer a fondo los planes de la Liga apuntan una candidatura de coalición integrada por dos regionalistas y un carlista (disidente) en inteligencia con persona adscrita a un nuevo partido en embrión.

De todas suertes, nosotros estimamos aventurado cuanto se diga, por asaz prematuro.

X.

Las aventuras de Calandrino

Novela alcohólica y detectivesca de J. Brugués
Se vende aquí

Cursa Argentona-Granollers

Regna descontent entre'ls entusiastes joves que s'agrupen alentorn del Centre Excursionista d'aquesta vila, per la conducta poc atenta que amb ells ha tingut el «Centre Excursionista de Catalunya», entitat organitzadora de la gran festa esportiva celebrada'l passat dia 10.

Sembla que l'esmentada societat, sense tenir en compte la cooperació dels nostres excursionistes, regalant, amb ajuda d'algunes subvencions, la magnífica copa «Granollers», va fer se l'eserutini de la cursa tota sola, sense haver donat sisquera un exemplar de la qualificació dels que hi prengueren part per a disputar se la copa que Granollers regalà, havent-se hagut d'enterar, els d'aquesta vila, pe-

diaris de la capital i per haver-ho sentit a dir, del nom de l'equip guanyador.

També un periòdic de Mataró assegura que l'any que vé la cursa serà amb recorregut La Roca-Mataró, el què ha fet que'ls excursionistes granollerins, després de demanar el parer a qualques personalitats d'aquesta vila, que ajudaren a la compra de la copa, retinguin aquesta en el seu poder, fins que'ls de Barcelona aclareixin aquest dubte.

Nosaltres creiem que no deu canviar-se'l recorregut, sobre tot després d'haver regonegut els de ciutat la valiosa cooperació de Granollers a l'èxit de la cursa.

Peluquería Moderna

de M. Fontdevila

Tomaduras de pelo: Servicio rápido y esmerado
(Véase anuncio telegráfico de «La Publicidad»)

Carnet de la setmana

DILLUNS. — Al cassinet de l'aprofitat saboner i ex jefe dels liberals de nostra vila, se acaben de recollir firmes per al recurs número 274, contra'l repartiment de l'any que fina.

— ¡Oh! aquesta vegada — clama l'eloqüent (?) ex diputat provincial, — no perderem!

¡Pobre home! ¡Qué n'és d'infeliç! ¿Que no ho veu que'ls d'allà, el que fan és prendre-li el pèl... i les peles?...

◎ ◎

DIMARTS. — Una nombrosa (?) comissió de contribuents (?) de Granollers (quatre i el cabo), presenten el recurs de marraç al delegat d'Hisenda de la provincia.

Pren la paraula, l'ex jefe i aprofitat sabonaire i, amb veu que apenas se sent del coll de la camisa, murmura tartamudejant:

— Señor: La aspiración de todo un pueblo que clama contra los atropellos de un alcalde que quiere que paguemos...

Todo mi pueblo està contra el reparto.

Todo mi pueblo està contra el alcalde.

Todo mi pueblo, està en que no debe pagarse y es que... que... que... (l'ex, no sab qué més dir. En Castellet, s'adelanta i, encarant-se amb el delegat, exclama:

— «El señor, ha dicho.»

I se retira, tot satisfet.

El delegat, somrient, amb ironía:

— «Bien, bien: quedamos en que todo su pueblo, etc.; todo su pueblo, etc., etc; todo su pueblo, etc., etc., etc. Y, ¿cual es su pueblo? (L'ex): — Granollers.

El delegat, tot mirant-se les firmes dels quatre gats que recorren, afegeix, amb ironía:

— «¡Carai! No creí que Granollers tuviera tan pocos hombres. Bueno; pueden ustedes retirarse.»

La comissió surt amb grans esperances, del despax del delegat.

◎ ◎

DIMECRÉS. — En Barangé passa un nou disgust. Proposa ell una cosa en la que hi tenia un particularíssim empeño i dues figuretes de les que ell creia poder-hi comptar amb toia seguritat li fallen.

Vol fer valer la seva condició de quefa i sols sent per tot arreu negatives, rialles i veus d'ex, ex, ex...

El Baté, s'adona de lo ridícula que és la seva posició. ¡Ja era hora!

◎ ◎